

ΘΥΜΙΑΜΑ

«Θυμιάμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς»

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 12

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

1. Τὴν 7ῃ Ἰουλίου, ἀδελφοί χριστιανοί, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία γιορτάζει τὴν μεγαλομάρτυρα ἀγία Κυριακή. Ἡ ἀγία αὐτὴ γεννήθηκε ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς, τὸν Δωρόθεο καὶ τὴν Εὐσεβία. Ἦταν ἄτεκνοι οἱ γονεῖς αὐτοί, ἀλλὰ παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸ νὰ τοὺς δώσει τέκνο, γιατί, ὅπως λέει ἡ Ἀγία Γραφή, ὁ Θεὸς δίδει κύηση (Ρούθ 4,13). Καὶ ὁ Θεὸς ἄκουσε τὴν προσευχὴ τους καὶ τοὺς χάρισε μία θυγατέρα, ἡ ὁποία γεννήθηκε ἡμέρα Κυριακή, γι' αὐτὸ καὶ τὴν ὀνόμασαν Κυριακή. Οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς τῆς τὴν ἀνέθρεψαν μὲ χριστιανικὴ παιδεία καὶ ἤθελαν νὰ τὴν ἀφιερῶσουν στὸν Θεό. Ἔτσι ἡ Ἀγία, μὲ τὴν παιδεία πού ἔλαβε ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς, διέφερε ἀπὸ μικρὴ ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιά τῆς ἡλικίας τῆς. Δὲν ἔπαιζε ἄτακτα, ὅπως τὰ ἄλλα κορίτσια, οὔτε ἀσχολεῖτο μὲ ἄπρεπα παιχνίδια καὶ ἀργολογίες, ἀλλὰ ἀπὸ μικρὴ προσευχόταν στὸν Χριστὸ καὶ ἄκουγε πολὺ πρόθυμα τίς καλὲς νουθεσίες τῶν γονέων τῆς. Καὶ ὅσο μεγάλωνε ἡ Ἀγία, τόσο περισσότερο προόδευε στὴν ἀρετὴ. Σὰν κύριο ἔργο τῆς εἶχε πῶς νὰ ἀρέσει στὸν Θεό, γι' αὐτὸ προσευχόταν συνεχῶς καὶ μελετοῦσε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ. Εἶχε δὲ μεγάλη ἐπιθυμία νὰ παρθενεύσει στὴν ζωὴ τῆς κατὰ μίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦταν ὁμορφὴ στό σῶμα, ὅπως ἦταν ὡραία καὶ στὴν ψυχὴ. Πολλοὶ μνηστήρες τὴν ἐζήτησαν σὲ γάμο, ἀλλὰ ἀπέρριψε ὅλες τίς προτάσεις, λέγοντας ὅτι εἶναι ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦσε τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὸ νὰ πεθάνει ἐν παρθενίᾳ.

2. Ἕνας πλούσιος εἰδωλόλατρης, πού βρέθηκε στὴν πόλη πού ἦταν ἡ ἀγία Κυριακή, ἄκουγε ἐπαίνους γιὰ τὴν ὁμορφιά καὶ τὸ ἦθος τῆς νεαρῆς παρθένου, τῆς Κυριακῆς, καὶ γι' αὐτὸ τὴν πλησίασε καὶ τῆς πρότεινε νὰ τῆς δώσει γιὰ σύζυγό τῆς τὸν γιό του. Ἡ Ἀγία ὁμως τοῦ ἀπάντησε ὅτι θέλει νὰ εἶναι νύμφη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ζήσει παρθενικά. Ὁ εἰδωλόλατρης πλούσιος, ὅταν ἄκουσε τὰ λόγια αὐτά, ἔγινε ἔξαλλος καὶ κατήγγειλε αὐτὴν καὶ τοὺς γονεῖς τῆς στὸν εἰδωλόλατρη αὐτοκράτορα Διοκλητιανό. Ἦταν δὲ ὁ Διοκλητιανὸς σκληρὸς καὶ ὠμὸς αὐτοκράτορας, πού μὲ τὴν βία καὶ μὲ σκληρὰ βασανιστήρια ἐπέβαλλε τὴν εἰδωλολατρία. Ἐκάλεσε λοιπὸν ὁ ἡγεμόνας αὐτὸς τοὺς γονεῖς τῆς Ἀγίας καὶ τοὺς ἀνέκρινε σχετικὰ μὲ τὴν πίστη τους. Ὁ Δωρόθεος, ὁ πατέρας τῆς Ἀγίας, ἀπάντησε μὲ θάρρος ὅτι εἶχε μάθει ἀπὸ τοὺς γονεῖς του νὰ μὴ λατρεύει ἄλλο Θεό, παρά μόνον Ἕνα, τὸν ἀληθινὸ Θεό, τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τὸν σωτήρα καὶ λυτρωτὴ τοῦ κόσμου. Τὸ ἴδιο εἶπε καὶ ἡ σύζυγός του ἡ Εὐσεβία. Γιὰ τὴν θαρραλέα τους αὐτὴ ὁμολογία καὶ διότι ἐχλεύαζαν τὰ εἰδῶλα καὶ τὴν εἰδωλολατρία ὑποβλήθηκαν καὶ οἱ δύο σὲ σκληρὰ βασανιστήρια καὶ τελικὰ ἀποκεφαλίστηκαν. Ἔγιναν μάρτυρες λοιπὸν γιὰ τὴν πίστη οἱ γονεῖς τῆς ἀγίας Κυριακῆς.

3. Ὁ Διοκλητιανὸς ἔπειτα, γιὰ νὰ μὴ ἐξευτελιστεῖ περισσότερο, ὅτι δὲν πετυχαίνει αὐτὸ πού θέλει, ἔστειλε τὴν ἀγία Κυριακή στὸν γαμπρό του Καίσαρα Μαξιμιανό, πού ἔμενε στὴν Νικομήδεια. Αὐτὸς θαύμασε τὴν Ἀγία ἀπὸ τὴν ἐμφάνισή τῆς καὶ τῆς ὑποσχέθηκε νὰ τὴν παντρέψει μὲ κάποιον συγγενῆ τοῦ αὐτοκράτορα, ἂν δεχόταν νὰ προσκυνήσει τὰ εἰδῶλα. Ἡ νεαρά παρθένος ὁμως Κυριακή τοῦ ἀπήντησε μὲ θάρρος ὅτι τίποτε δὲν πρόκειται νὰ τὴν χωρίσει ἀπὸ τὸν Νυμφίό τῆς Ἰησοῦ Χριστό. Τότε ὁ ἄρχοντας τὴν ἔριξε κατὰ γῆς καὶ πρόσταξε νὰ τὴν μαστιγώσουν πολλές ὥρες. Σὲ ὅλο τῆς

αυτό τό μαρτύριο ἡ Ἁγία παρέμεινε σταθερή στήν πίστη της καί χλεύαζε καί αὐτή, ὅπως οἱ γονεῖς της, τήν εἰδωλολατρία. Μήν ἀπορήσετε, χριστιανοί μου, γιά τήν ἀντοχή αὐτή μιᾶς νεαρῆς κοπέλλας. Ἡ κοπέλλα αὐτή ἦταν θεοφόρα, γιατί ἔζησε ἀγνή καί καθαρή ζωή, ζωή μέ ἄσκηση καί μέ προσευχή. Καί ὅταν τέτοια εἶναι ἡ ζωή τοῦ χριστιανοῦ, ἔρχεται πλοῦσια ἡ θεία Χάρη στήν ψυχή του καί τόν δυναμώνει νά ὑπερβαίνει τά ἀνθρώπινα καί τά φυσικά, γιατί κατοικεῖ μέσα του ὁ ὑπέρ φύσιν Θεός. Τό βλέπουμε αὐτό σέ ὅλους τούς μάρτυρες καί τούς ἀσκητές τῆς Ἐκκλησίας μας.

4. Δέν λύγισε λοιπόν ἡ Ἁγία μας ἀπό τό μαρτύριο τοῦ ραβδισμοῦ, γι' αὐτό καί ὁ Μαξιμιανός, ντροπιασμένος, τήν ἀπέστειλε σέ ἄλλο σκληρό εἰδωλολάτρη, τόν Ἰλαριανό, τόν διοικητή τῆς Βιθυνίας. Ὁ Ἰλαριανός, ἀφοῦ ἀνέκρινε τήν Ἁγία καί τήν εἶδε νά εἶναι σταθερή στήν πίστη της καί νά ὑβρίζει τά εἰδῶλα, τήν πῆγε στόν ναό τῶν εἰδώλων. Μόλις μπῆκε ἡ Ἁγία στόν ναό αὐτό, τόν γεμάτο μέ εἰδῶλα, προσευχήθηκε καί ἀμέσως ἔγινε σεισμός καί τά εἰδῶλα γκρεμίστηκαν καί κομματιάστηκαν, μιά ἀστραπή δέ πού ἦλθε ἀπότομα κατέκαυσε στό πρόσωπο τόν ἀσεβῆ ἡγεμόνα Ἰλαριανό. Ὁ ἄλλος τώρα ἄρχοντας, ὁ διάδοχος τοῦ Ἰλαριανοῦ, κατεδίκασε τήν Ἁγία νά κατακαεῖ. Ἄναψαν λοιπόν φωτιά οἱ εἰδωλολάτρες, μεγάλη φωτιά, καί ἔσπρωξαν τήν Ἁγία μέσα σ' αὐτήν. Ἡ Ἁγία ἔκανε τήν προσευχή της – ὦ, ἡ προσευχή τῶν ἀγίων! – καί ἐνῶ ἡ ἐποχή ἦταν θερινή, φάνηκε ἕνα σύννεφο ἀπό τόν οὐρανό – πιστέψατέ το, χριστιανοί! – καί ἔγινε βροχή, μεγάλη βροχή καί ἔσβησε ἡ φωτιά. Πολλοί εἰδωλολάτρες πού εἶδαν τό παράδοξο αὐτό θαῦμα πίστεψαν στόν Χριστό καί Τόν ὁμολόγησαν ὡς ἀληθινό Θεό. Κατεξευτελίστηκε καί καταντροπιάστηκε ὁ ἄρχοντας, γιατί ἀπεδείχθη ὡς ψεύτικη ἡ εἰδωλολατρία καί ὡς ἀληθινή ἡ πίστη τῆς ἀγίας Κυριακῆς, ἡ πίστη στόν Ἰησοῦ Χριστό. Γι' αὐτό καί γρήγορα-γρήγορα ἔβγαλε τήν ἀπόφαση νά ἀποκεφαλίσουν τήν Ἁγία. Πῆραν οἱ δῆμιοι τήν ἀγία Κυριακή καί βγήκαν ἔξω ἀπό τήν πόλη γιά νά τήν ἀποκεφαλίσουν, ἀκολούθησαν δέ καί μερικοί χριστιανοί. Ἡ ἀγία ζήτησε τότε μικρή διορία γιά νά προσευχηθεῖ. Προσευχήθηκε καί μετά πλάγιασε στήν γῆ καί παρέδωσε τήν ψυχή της στά χέρια τοῦ Θεοῦ. Πλησίασαν οἱ στρατιῶτες γιά νά τήν ἀποκεφαλίσουν, ἀλλά τήν εἶδαν νεκρή καί ἐξεπλάγησαν. Τότε ἦλθε φωνή θεϊκή ἀπό τόν οὐρανό πού ἔλεγε: «Πηγαίνετε, ἀδελφοί, καί διηγηθεῖτε σέ ὅλους τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ». Οἱ στρατιῶτες πίστεψαν καί αὐτοί στόν ἀληθινό Θεό, τόν Ἰησοῦ Χριστό.

5. Ἡ ἀγία Κυριακή, ἀγαπητοί μου, μιά νεαρή κοπέλλα αὐτή, χλεύαζε τήν εἰδωλολατρία καί τά ψεύτικα κατασκευάσματά της, τά εἰδῶλα, καί ὁμολογοῦσε τόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς μόνο ἀληθινό Θεό. Καί βέβαια, ἔτσι εἶναι: Ψέμα εἶναι ἡ εἰδωλολατρία, ψέμα εἶναι οἱ δώδεκα θεοί τοῦ Ὀλύμπου, ψέμα ὁ Δίας καί ἡ Ἀφροδίτη. Ἕνας μόνο εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός: Ἡ Ἁγία Τριάς, ὁ Πατέρας, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Καί μία εἶναι ἡ ἀλήθεια, αὐτή πού κηρύττει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Καί ἐμεῖς, πού τιμᾶμε τήν ἀγία Κυριακή καί ὅλους τούς ἀγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, μαζί μέ αὐτούς χλευάζουμε τήν εἰδωλολατρία καί λυπούμαστε γιά τούς νεοειδωλολάτρες δωδεκαθεϊστές, οἱ ὅποιοι, ἐνῶ ἔλαμψε τό φῶς καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτοί, σάν τυφλοπόντικες, χώνονται στά σκοτάδια τῆς νύχτας, δηλαδή τῆς πλάνης.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε

*Ὡς βρύσις πολύκρουνος, παρθενομάρτυς Χριστοῦ,
κατήρδευσας πάνσοφε, τήν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ,
καί ἠθλησας ἄριστα· ἔσωσας τούς ἐν σκότει τῆς εἰδωλομανίας,
αἴγλη τῶν σῶν θαυμάτων, Κυριακή ἀθληφόρε·
διό ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.*

Γιά πνευματική ἐπικοινωνία μαζί σας στείλετε, ἂν θέλετε, μήνυμα στό τηλ. 6976013647 καί θά ἀπαντήσω.

Τό παρόν περιοδικό ἐκδίδει τό Ἱερόν Προσκύνημα Ἁγ. Θεοδώρας Βάστας Μεγαλοπόλεως πρὸς πνευματικὴν ὠφέλειαν τῶν προσκυνητῶν της.